

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620010158
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2620010158.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému L. J., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 22.6.2020, č. k. 2T/33/2020-651, na verejnom zasadnutí konanom dňa 1.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného L. J., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný L. J. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa roku 2019 až do 6.11.2019 sa v M. opakovane, osobne aj telefonicky vyhrážal svojej družke V. N., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom M., že ju doláme tak, že nebude chodiť, že ju poleje kyselinou, že ju niekde počká a zabije ju a že ak ho opustí, alebo ak ho nepustí k sebe domov, tak ju zabije, pričom svojim konaním vzbudzoval u poškodenej V. N. strach o život a zdravie, pretože sa obávala, vzhľadom na charakter ich spolužitia, v ktorom sa už v minulosti vyskytovali fyzické útoky, že svoje vyhrážky splní.

Za to súd obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne (citácia):

„Obžalovaný je toho názoru, že súd 1. st. čo do skutku obžaloby rozhodol v odvolaní napadnutom rozsudku o jeho vine ako aj o druhu a výške trestu na základe skutkového stavu, ktorý nebol v konaní bez pochybností preukázaný, ako aj na základe nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, ktoré boli vo veci vykonané. Vo výroku o vine ku skutku napadnutého rozsudku súd 1. st. uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby s jej miernou modifikáciou na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa roku 2019 až do 6.11.2019 sa v M. opakovane, osobne aj telefonicky vyhrážal svojej družke V. N., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom M., že ju doláme tak, že nebude chodiť, že ju poleje kyselinou, že ju niekde počká a zabije ju a že ak ho opustí, alebo ak ho nepustí k sebe domov, tak ju zabije, pričom svojim konaním vzbudzoval u poškodenej V. N. strach o život a zdravie, pretože sa obávala vzhľadom na charakter ich spolužitia, v ktorom sa už v minulosti vyskytovali fyzické útoky, že svoje vyhrážky splní. Obžalovaný má za to, že súd 1. st. zásadným spôsobom pochybil, pokiaľ uznal obžalovaného za vinného z trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. c) TZ, nakoľko obžalovaný od samého začiatku popiera spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný popiera, že by sa poškodenej V. N. vyhrážal a tvrdí, že uvedeného konania sa voči poškodenej nedopúšťal a vyjadrenia poškodenej považuje za výmysel a klamstvo a výplody

fantázie poškodenej. Obžalovaný považuje predovšetkým výpovede poškodenej a svedkov N. G., a W. O. za jednoznačne účelové, motivované snahou pomstiť sa obžalovanému. Obžalovaný má za to, že súd 1. st. zásadne pochybil, ak svoje rozhodnutie odôvodňuje tým, že vinu obžalovaného usvedčuje najmä výpoveď poškodenej, ktorá je podporená výpoveďami svedkov - N. G., N. Y., K. O., V. W., lekárskou správou ale najmä zvukovými nahrávkami telefonátov medzi obžalovaným a poškodenou. Výpovede svedkov N. G., N. Y., K. O. sú založené na tom, čo im mala rozprávať poškodená teda sprostredkovane. Priamymi svedkami nikdy neboli. Skutočnosť, že svedkyne N. G. a N. Y. videli viac krát poškodenú s modrinami na rôznych častiach tela neodôvodňuje záver, že by jej mal tieto modriny spôsobiť obžalovaný. Túto skutočnosť tvrdila len poškodená a túto si aj svedkyne osvojili ako pravdivú. Taktiež nemožno odôvodnenie napadnutého rozhodnutia opierať o tvrdenia svedkov ako sa poškodená zmenila, ako sa jej zmenilo správanie, že bola smutná a utrápená. Naopak správanie poškodenej môže byť odôvodnené tým, že je liečená pre depresívne poruchy stredného stupňa a závislosti na opiátoch už od roku 2009 a v spojení s užívaním omamných látok ako je pervitín sa jej správanie mohlo meniť resp. zmeniť v dôsledku týchto skutočností. Opätovne zdôrazňujeme závery zo znaleckého posudku č. EDZ - 23/2019 vyhotoveného znalcom v odbore Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých Mgr. Y. M. Z., PhD. zo dňa 08.02.2020, v ktorom sa znalkyňa vyjadruje k osobnosti poškodenej ako k osobnosti nezrelej organizácie, neurotická, úzkostlivá, afektívne labilne reagujúca, v smere extroverzia-introverzia nevyhranená, s akcentáciou emočne nestabilných, hraničných čŕt (emočná labilita, nestálosť emocionálna, vzťahová, zvýšená impulzivita, dráždivosť, vzťahovačnosť, chronické pocity prázdnoty, strach z opustenia, vo vzťahoch idealizácia vs. devalvácia). Prejavuje sa emočne impulzívne a nadmerne intenzívne, dochádza k afektívnym výkyvom až výbuchom. Má sklony k depresívnemu prežívaniu, úzkostlivosti a náladovosti, citlivo reaguje na kritiku. Častejšie sa u poškodenej môžeme stretnúť s extrémistickými prejavmi správania, od utiahnutosti a depresie so zažívaním subjektívnej nepohody, úzkosti, smútku, obáv, pocitmi bezmocnosti, slabosti, vyčerpania až po exhalovanosť s teatrálnymi prejavmi a dramatizáciou. Všeobecná vierohodnosť je čiastočne znížená a špecifická vierohodnosť je forenzne významne znížená. Uvedené znalecké dokazovanie potvrdzuje fakt, že výpovede poškodenej nemožno považovať za dôveryhodné. V spojitosti s užívaním drog je možné sa domnievať, že správanie, stavy, tvrdenia a konanie poškodenej boli v tomto smere ovplyvnené práve týmito skutočnosťami. Obžalovaný má za to, že súd 1. st. zásadne pochybil, ak svoje rozhodovanie odôvodnil aj tým resp. v spojitosti s tým, že obžalovaný sa voči obvineniam a tvrdeniam poškodenej žiadnym spôsobom nebránil, že by poškodenú zbil alebo udrhel, nijako na to nereagoval a iba sa bál, že pôjde do väzenia. Tieto skutočnosti považuje súd v podstate za doznanie sa obžalovaného ku konaniu. V tomto smere považuje rozhodnutie za zásadné pochybenie, nakoľko skutočnosť, že sa k tvrdeniam poškodenej nevyjadroval, nedementoval ich ani sa voči nim nijakým spôsobom nebránil ani neohradzoval ako k nepravdivým, nemožno považovať za „v podstate“ doznanie sa obžalovaného v konaní. Obžalovaný od samého začiatku popiera spáchanie skutku a preto je odôvodnený aj záver, že sa v telefonických nahrávkach snaží vysvetliť poškodenej, že v dôsledku jej obvinenia a tvrdenia (ktoré považuje obžalovaný za nepravdivé a účelové), mu hrozí trest a že chce, aby to napravila, aby to stiahla a vybavila. Súd pri uvedenom odôvodňovaní uvádza, že výpoveď poškodenej nepovažuje za nulovú, ale v súhrne s ostatnými produkovanými dôkazmi, ju považuje za dostatočnú na to, aby uznal obžalovaného za vinného. Z telefonických nahrávok však vyplýva aj agresivita a vulgárne správanie poškodenej voči obžalovanému, čo v spojitosti s tým, že bol vzatý do väzby odôvodňuje podráždenosť a agresivitu obžalovaného, na základe ktorej súd dospel k záveru o tom, že súd nemá dôvod neveriť poškodenej, že sa k nej obžalovaný správal spôsobom, ktorým tvrdí poškodená. Taktiež skutočnosť, že by obžalovaný v dôsledku toho, že vedel o psychických problémoch poškodenej, by mal túto skutočnosť podľa názoru súdu využiť resp. zneužiť vo svoj prospech nie je ničím podložené a preukázané a táto skutočnosť je len domnienkou súdu. Obžalovaný má za to, že súd 1. st. zásadne pochybil, ak dospel k záverom o jeho vine založenom na správaní sa obžalovaného na hlavnom pojednávaní a jeho celkového vystupovania, z toho akým spôsobom komunikoval najmä vo vzťahu k poškodenej, z ktorého súdu jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný poškodenou pohŕdal, pristupoval k nej necitlivo a nie ako k osobe, s ktorou mal vzťah založený na láske či citoch. Obžalovaný má za to, že sa na hlavných pojednávaniach správal najmä k poškodenej normálne bez pohŕdania, oslovoval ju V., otázky kládol vecne a objektívne. Vzhľadom na to, v akom postavení je obžalovaný, jeho správanie možno hodnotiť za primerané, ale nie za agresívne, povýšenecké a nedôveryhodné. Zo správania sa poškodenej na hlavných pojednávaniach je možné taktiež vyvodiť pohŕdavosť, hostilosť a posmievačnosť, a predovšetkým nedôveryhodnosť (poškodená sa pri kladení niektorých otázok obžalovaného smiala, alebo nevhodným spôsobom vstupovala do výsluchov, taktiež tykala obžalovanému, na čo bola viackrát upozorňovaná, pri odpovediach na otázky mnohokrát hľadela

niekam inam, nie do očí pýtajúceho sa a podobne). V spojení so závermi znaleckého posudku a tým, že je užívateľkou drog, obžalovaný je jednoznačne toho názoru, že jej výpovede a tvrdenia sú účelové, zavádzajúce a nepravdivé. Taktiež nemožno opomenúť fakt, že po vynesení rozsudku a potom, ako bol obžalovaný vyvedený z pojednávacej miestnosti pred obhajcom, prokurátorom i sudcom sa poškodená V. N. so šťastím „vrhla“ a priam padla do náruče svojej priateľky - svedkyne N. G.. Obe prejavili nadmieru obrovské šťastie nad tým, že bol obžalovaný odsúdený. Pri posudzovaní otázky vyhrážania sa treba starostlivo preskúmať to, či skutočne ide o vyhrážanie sa. Obsahom vyhrážania sa je hrozba smrti, ťažkej ujmy na zdraví alebo inej ťažkej ujmy a toto vyhrážanie sa je objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu. V tomto konaní nebolo preukázané bez dôvodných pochybností, že by zo strany obžalovaného došlo k vyhrážaniu sa smrťou, spôsobením ťažkej ujmy alebo inej ťažkej ujmy poškodenej. Celé konanie je založené len na tvrdení poškodenej, ktorej vierohodnosť je podľa záverov psychologického posudku znížená a jej postoj voči obžalovanému je hostilný a nepriateľský a doslova ide poškodenej o to, aby bol potrestaný za to, čo je mal údajne robiť, teda o pomstu. Od nebezpečného vyhrážania treba dôsledne odlišovať iné hrubé, arogantné, agresívne alebo vulgárne verbálne prejavy, ktoré nie sú prečinom, ale iba priestupkom. V danom prípade vzhľadom na vzájomný spôsob správania sa voči sebe obžalovaného a poškodenej, možno konštatovať, že sa či už obžalovaný k poškodenej alebo poškodená k obžalovanému, správajú hrubo a vulgárne, ale takéto správanie nemožno posudzovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona. Taktiež nemožno dospieť ani k záveru, že správanie sa obžalovaného bolo spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu u poškodenej, keďže zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že u poškodenej nebola zistená prítomnosť viktimitačného syndrómu týranej osoby, na základe čoho možno konštatovať, že jej nebolo spôsobované psychické ani fyzické utrpenie v zmysle týrania. Rovnako okolnosť, že poškodená sa neustále stretávala s obžalovaným, teda v prítomnosti osoby ktorej má obavu o svoj život tiež nemôže ostať bez povšimnutia pri hodnotení dôvodnosti tejto obavy. Pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona je nevyhnutné posudzovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním a po spáchaní činu nevynímajúc, treba brať do úvahy povahu vyhrážky, porovnať fyzické a povahové vlastnosti páchatel'a s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodenej. Podľa ustálenej súdnej praxe, ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných názorov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu. Zistenie skutkového stavu veci vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo zistená tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutkového stavu veci nemožno preto považovať len zistenie púhej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Ak po vykonaní dokazovania zostanú vzhľadom na obhajobu obžalovaného pochybnosti o niektorej dôležitej skutkovej okolnosti, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného (zásada „v pochybnostiach v prospech obvineného“). Obžalovaný má zo to, že súd 1. st. v rozpore s ust. § 168 ods. 1 TP v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol, prečo považoval obranu obžalovaného za nepochybné vyvrátenú. Súd 1. st. uviedol, že neuveril výpovedi obžalovaného a považuje ju za účelovú a nepravdivú a výpovedi poškodenej uveril, nakoľko tieto podporili výpovede svedkov v spojení ostatnými nepriamymi dôkazmi. Preto považuje obžalovaný napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, nakoľko obžalovaný podal vysvetlenia k tvrdeniam poškodenej, podal svoju verziu, pričom aj z ďalších vykonaných dôkazov vyplýva, že jeho verziu nemožno jednoznačne vylúčiť. K druhu a výške trestu má obžalovaný za to, že tento bol uložený neprímerane prísny a nevychádzal zo zásad pre ukladanie trestov. Na tomto základe navrhujeme, aby vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, vykonané dokazovanie a skutočnosť, že výsledky dokazovania nepreukazujú resp. nemožno z nich vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby, navrhujeme, aby odvolací súd po preskúmaní veci napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/ a b/ Trestného poriadku zrušil vo výroku o vine a treste a sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci tak, že obžalovaný je v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby alebo odvolací súd po preskúmaní veci napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zrušil vo výroku o vine a treste a v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.“

Obžalovaný odôvodnil svoje odvolanie sám tým, že dokazovanie nepreukázalo tvrdenie poškodenej o vyhrážaní sa, ide o nepriame svedkyne, v ktorých výpovediach sú rozpory a rozporne s nimi vypovedala aj poškodená, neexistuje žiaden priamy svedok, čo potvrdila na hlavnom pojednávaní aj poškodená, znalecký posudok na poškodenú potvrdil, že jej výpovede nie sú dôveryhodné, obžaloba tvrdí, že požíval drogy, pervitín, fetoval, avšak v znaleckom posudku sa uvádza, že drogy užíva poškodená, on ich neužíval. Poškodená pri priestupku z roku 2019 nemala otras mozgu. Pri rozhodnutí o vine

nestačí pravdepodobnosť, ani nepriame dôkazy. Obžalovaný sa nemohol posledné 2 mesiace vyhrážať poškodenej, lebo s ňou už nebol vo vzťahu, iba sa stretli a porozprávali. Poškodená netvrdí, že jej volal, ale osobne sa jej vyhrážal. Je nespravodlivé, keď nemohol žiadať poškodenú a svedkyňu o vyjadrenie a o odstránenie rozporov. Boli prehraté telefonické rozhovory z ÚVV, kde ju len žiadal o stiahnutie trestného oznámenia a o to, aby povedala pravdu. K telefonickým hovorom poškodená uviedla, že ho miluje, on sa jej nikdy nevyhrážal, nevolal. V apríli až 13.7.2019 bol ich vzťah v poriadku, potom neboli v kontakte, potom v auguste a septembri boli spolu bez hádok, následne sa rozišli, pričom poškodená sa jemu vyhrážala, že ho udá, keď ju opustí. Poškodená je liečená u psychiatra, znalecký posudok to potvrdil, aj to, že berie drogy. Volal jej z väzby, kde sa priznala, že ju ovplyvnila babka, tvrdila, že sa ho bojí, ale keď mali sex, sa ho nebála. Obžalovaný žiada telefonické hovory a sms medzi ním a poškodenou. Okresný súd opiera vinu o telefonické hovory z väzby, posúdil ich jednostranne. Za to, že poškodenú sotil, už bol právoplatne odsúdený, nemôže byť znovu. On žiada hovory z väzby pretože poškodená mala na pojednávaní uviesť, že sa jej vyhrážal, pričom z hovorov má vyplývať opak. Súd nebol všestranný a nestranný, súd nie je nestranný, sudca je dlhoročný kamarát s poškodenou, povedal to aj na pojednávaní a sudca na to nereagoval, súd navádza dôkaznú situáciu. Sudca nebol nestranný, nakoľko odôvodnil účelovo rozsudok klamstvom.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval obžalovaný aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o podanom odvolaní. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku.

Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom s tým rozdielom, že okresný súd pozmenil skutok uvedený v obžalobe v časti, kde vyňal v obžalobe uvedené slovné spojenie „s ktorou žil v spoločnej domácnosti“, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný spolu s poškodenou v spoločnej domácnosti nikdy nežili a keď spolu bývali, tak sa jednalo o krátkodobé bývanie, trvajúce iba niekoľko dní, čo súd nemôže považovať za súžitie v spoločnej domácnosti. Okresný súd zmenil skutkovú vetu v takom rozsahu, že tým neporušil totožnosť skutku. Zo skutočnosti, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, nemožno vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a skutkovým výrokom rozsudku musí byť vždy úplná zhoda. Súd musí skutok uvedený v obžalobe prejednať vždy v celom rozsahu, pričom má právo a povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré prípadne údaje uvedené v obžalobe modifikujú. Totožnosť skutku je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata. Táto zmena skutkovej vety nebola napadnutá ani odvolacími námietkami.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpoveď svedkyne -poškodenej V. N.. Nebolo preukázané, že by práve ona mal dôvod obžalovaného krivo obviňovať. Zároveň tak, ako na to poukázal aj okresný súd, sú tu výpovede svedkov G., Y., O., ktoré nie sú len nepriamymi svedkami, ale osobne boli títo svedkovia prítomní jednak jednak pri tom, ako sa obžalovaný vyhrážal poškodenej cez telefón, keďže poškodená dala mobil „na reproduktor“ (svedkyňa G.), jednak boli svedkami agresívneho správania obžalovaného voči poškodenej vo forme nadávok, zahňania sa na poškodenú, výčitok, správania obžalovaného, z ktorého mala svedkyňa o poškodenú strach (svedkyňa O.), jednak jeho konania, kedy obžalovaný svedkyňu zavádzal ohľadom vrátenia dlžných peňazí (svedkyňa Y.).

Uvedené svedkyne sú zároveň nepriamymi svedkami správania sa obžalovaného voči poškodenej v tom zmysle, že sa im poškodená zdôverovala s tým, že jej obžalovaný fyzicky ublížil, ukazovala im modriny, opuchnuté koleno, rozťatú peru, sťažovala sa im na to, akým spôsobom sa jej obžalovaný vyhrážal - že ju poleje kyselinou, vybijie jej zuby, zbije a zabije, že ju zmláti ak mu nepožičia peniaze, zároveň informácie o agresívnom správaní sa obžalovaného voči poškodenej sprostredkovali svedkyňa Y. aj iní zákazníci herne, kde poškodená pracovala. Bolo tiež potvrdené výpoveďou svedkov, že obžalovaný hrával automaty, že obžalovaný žiadal požičanie peňazí od poškodenej práve na túto hru.

V ďalšom sa krajský súd, vzhľadom na to, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné (ako uviedol už vyššie), vyjadří k jednotlivým námietkam obhajoby, z ktorého vyjadrenia bude zrejmé, prečo sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, pričom považuje za potrebné podotknúť, že viaceré odvolacie námietky obhajoby boli prezentované ako obrana obžalovaného už v konaní pred prvostupňovým (okresným) súdom a tento (okresný súd) sa s nimi správnym, zákonným a dostatočným spôsobom vysporiadal už v odôvodnení svojho rozhodnutia.

K námietke obhajoby, že výpovede svedkov sú len sprostredkované, sa už krajský súd vyjadril vyššie a rovnako sa s touto otázkou vysporiadal aj okresný súd na strane 18 druhý odsek odôvodnenia rozsudku, keď poukázal na skutočnosti, o ktorých vypovedali svedkyne, a zároveň poukázal aj na zmeny správania sa poškodenej, ktoré mali vyplývať zo správania sa obžalovaného.

S touto námietkou zároveň súvisí a nadväzuje na ňu aj námietka, že ku zmenám správania sa poškodenej malo prísť kvôli jej depresii, a nie z dôvodu správania sa obžalovaného a zároveň námietka k záverom znaleckého dokazovania ohľadom významne zníženej vierohodnosti poškodenej. V tomto smere správne uviedol okresný súd, že vierohodnosť poškodenej nie je nulová a zároveň poukázal na to, že je posudzovaná v súhrne ostatných dôkazov, s ktorými nie je výpoveď poškodenej v rozpore (okrem výpovede obžalovaného). Správne tiež okresný súd upozornil, že samotná poškodená priznala užívanie drog, túto skutočnosť nepoprela, sama o sebe však neznamená, že spáchanie trestnej činnosti obžalovanému nebolo v dostatočnom rozsahu preukázané. V tomto smere sa naopak vyjadřila svedkyňa

O., ktorej sa javilo, že pod vplyvom drog chodí za poškodenou obžalovaný, nakoľko sa tak správal, ako ľudia, ktorých svedkyňa pozná a vie o nich, že drogy berú.

K výpovediam uvedenej svedkyne, ktorá je kamarátkou poškodenej, ako aj k výpovediam ostatných svedkov svedčiacich v neprospech obžalovaného možno zároveň uviesť, že nie je zrejmý žiaden motív, ktorí by títo svedkovia mali, aby nevypovedali pravdu o správaní sa obžalovaného, a to aj keď by ich viazal priateľský vzťah k poškodenej, najmä ak boli poučení o následkoch krivej výpovede a krivej prísahy. Rovnako tak nie je zrejmé, z akého dôvodu by sa takýmto krivým obvinením poškodená a svedkyne obžalovanému mali pomstiť, teda čo by malo byť dôvodom na pomstu, tak ako na to v odvolacích námietkach poukazuje obhajoba.

Je pravdou, že obžalovaný sa môže brániť akýmkoľvek spôsobom, ktorý uzná za vhodný na svoju obhajobu, môže byť aj pasívny. Poukazovanie sudcu na reakcie obžalovaného v konaní pred súdom a reakcie obžalovaného na tvrdenia svedka W. (resp. skutočnosť, že obžalovaný sa im nebránil) a na tvrdenia poškodenej v telefonických rozhovoroch (kde sa takisto obžalovaný nemal jej tvrdeniam brániť, neoponoval jej), je možné akceptovať ako skutočnosti, ktoré dokresľujú to, že obrana obžalovaného - jeho výpovede pred súdom - je účelová, nakoľko v iných situáciách, teda vyššie spomínaných, na tvrdenia poškodenej nijakým spôsobom nereagoval, nevyvracal ich.

K odvolacej námietke, že telefonické nahrávky, ktoré boli prehraté pred súdom, preukazujú aj agresívne správanie sa poškodenej, krajský súd pripomína, že rovnako z nich vyplynulo aj účelové správanie sa obžalovaného voči poškodenej a to v závislosti od toho, ako mu vyhovela alebo naopak nevyhovela.

K námietkam obhajoby, že nebolo preukázané, že ide o nebezpečné vyhrážanie, resp. že konanie obžalovaného spočívalo len v hrubých prejavoch, vulgárnom a arogantnom konaní, teda išlo len o priestupok, navyiac keď poškodená netrpí syndrómom týranej osoby, krajský súd uvádza, že podľa § 360 Trestného zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok. Podľa § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe. Podľa § 139 písm. c) Trestného zákona chránenou osobou je blízka osoba.

Rozhodujúce nie je, či poškodená osoba trpí syndrómom týranej osoby, ale skutočnosť, či ide o vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu, ktoré je nutné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu.

Znak spočívajúci vo vyhrázaní obžalovaného, nie je možné obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia a jeho spôsobilosť, resp. nespôsobilosť vzbudiť dôvodnú obavu, ale je potrebné ho vykladať aj v spojení s ďalším konaním a prejavmi obžalovaného, ktoré by potom bolo, resp. nebolo možné vnímať ako vyhrážky spôsobilé vzbudiť u poškodenej takúto obavu.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke okresným súdom správne právne kvalifikované ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, keďže obžalovaný sa svojej družke vyhrážal takým spôsobom, že to mohlo u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu o jej život, čím naplnil objektívnu i subjektívnu stránku tohto trestného činu. Ako bolo správne uvedené, slovné vyhrážky zabitím, zbitím, poliatím kyselinou v kontexte zrealizovaného fyzického násillia z minulosti, boli spôsobilé a aj vyvolali v poškodenej obavu, že tieto vyhrážky uskutoční. Skutočnosť, že poškodená podľa znaleckého posudzovania je v súčasnosti v hostilnom a v nepriateľskom postoji k obžalovanému, neznamená, že v takom stave bola aj v čase, keď sa na nej mal obžalovaný dopúšťať v skutku uvedených vyhrážok. Naopak, zo znaleckého dokazovania tiež vyplýva, že zaujíma pasívnejšiu rolu, agresivitu vo vzťahoch vníma ako prirodzenú súčasť a častejšie volí agresívny spôsob správania, ide však prevažne o obrannú agresivitu.

K námietke, že sa poškodená neustále stretávala s obžalovaným, treba poukázať na výpoveď poškodenej, že po konflikte na rybačke od obžalovaného odišla, následne ju kontaktoval obžalovaný, nie ona jeho. Neskôr, po opätovných konfliktoch, sa jej mal obžalovaný vyhrážať v prípade, že ho opustí. K následkom správania sa obžalovaného voči poškodenej krajský súd záverom poukazuje aj na znalecké dokazovanie, v rámci ktorého bolo konštatované, že poškodená sa síce lieči na afektívnu poruchu od roku 2005, avšak súčasná nepriaznivá situácia a partnerské problémy sa podieľajú na zhoršení jej subjektívneho, úzkostno-depresívneho emocionálneho prežívania.

K námietke neprimerane vysokého trestu krajský súd v plnom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu k uloženému trestu, pričom tento bol ukladaný v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby v zmysle § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 a 4 Trestného zákona.

K ďalším námietkam obžalovaného, že tvrdenia poškodenej a svedkýň sú rozporné, krajský súd uvádza, že tieto nie sú dôvodné, v uvedených výpovediach ani okresný súd ani krajský súd žiadne závažné

rozporov nevezhliadol. Rovnako nie je dôvodná námietka, že obžalovaný nemohol poškodenú a svedkyne žiadať o vyjadrenie a odstránenie rozporov. Z predloženého spisového materiálu je podľa zistení krajského súdu zrejme, že obžalovanému bolo v konaní pred súdom umožnené v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku klásť otázky poškodenej, čo tento aj využil. Následne boli v konaní pred súdom čítané zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania. Obžalovaný sa vyjadril, že netrvá na vypočutí znalca, preto boli čítané závery znaleckých posudkov. Zároveň nežiadal, aby bola na hlavnom pojednávaní vykonaná konfrontácia ním navrhovaných svedkov a súhlasil s prečítaním ich výpovedí na hlavnom pojednávaní. Obžalovanému bolo tiež umožnené klásť otázky svedkyňi G.. Okresný súd vyhovel návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania zabezpečením a oboznámením zvukových záznamov telefonických hovorov obžalovaného poškodenej z väzby. Zo zápisníc z hlavného pojednávania je tiež zrejme aj to, že strany pred vyhlásením dokazovania za skončené nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Zároveň je potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že okresný súd sa vysporiadal zákonným spôsobom s návrhmi na doplnenie dokazovania, riadnym spôsobom odôvodnil, z akého dôvodu im nevyhovel, s ktorým rozhodnutím sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a na toto poukazuje.

Rovnako nedôvodná je námietka obžalovaného k tomu, že nemôže byť dvakrát odsúdený za tú istú vec, teda za to, že sotil poškodenú. Predmetom tohto konania proti obžalovanému nebolo zrealizované fyzické násilie obžalovaného voči poškodenej, ale nebezpečné vyhrážanie sa. Rovnako nemôžu byť dôvodom na zmenu napadnutého rozhodnutia subjektívne pocity obžalovaného a jeho presvedčenie o nesprávnosti, nezákonnosti rozhodnutia, o nestrannosti sudcu, naviac keď tieto nie sú opreté o žiadne relevantné skutočnosti.

Záverom krajský súd uvádza, že skutkové zistenia okresného súdu nie sú ani nejasné, ani neúplné, ani nevzbudzujú pochybnosti o svojej správnosti. Jeho závery sú logické, okresný súd vzal na zreteľ všetky okolnosti. Skutočnosti, ktoré pokladá za preukázané, nie sú v rozpore so správnym hodnotením dôkazov, tieto vyplývajú z dôkazov vykonaných pred súdom. Okresný súd pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t.j. vyhodnotil ich podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia. Odvolací súd nemá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko závery okresného súdu považuje za správne.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku.

Rovnako správne postupoval aj okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému a uložil tomuto trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Okresný súd správne zhodnotil závažnosť konania obžalovaného, osobné pomery obžalovaného, charakter celkovej trestnej činnosti. Obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, s prihliadnutím na to, že sa obžalovaný skutku dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, je aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom spravodlivým a zákonným. Správny je aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný sa nachádzal v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.